

Sfântul Spiridon al Trimitundeii Făcătorul de Minuni

Locul nașterii sale și locul unde acest sfânt a slujit biserica și pe Dumnezeu a fost insula Cipru. Sfântul Spiridon s-a născut într-o familie de oameni simpli, lucrători ai pământului, și tot astfel, în simplitate și smerenie, a viețuit și el până la sfârșitul vieții sale

pământești. Atât în copilărie, cât și la maturitate, fiind soț și tată de copii, s-a străduit să fie cât mai plăcut lui Dumnezeu. A fost păstor de oi plin de virtuți alese, foarte ospitalier cu săracii și cu străinii: spăla picioarele acestora și împărțea cu ei tot ce avea. După moartea soției sale practica virtuțile cu un zel și mai mare.

Virtuțile și faptele sale deosebite, sfințenia vieții sale au făcut ca multe daruri și mai mari să-i fie dăruite de sus, printre care și darul facerii de minuni. Datorită acestor daruri și virtuți, din păstor de oi a ajuns păstor de oameni, fiind ales episcop al cetății Trimitundeii, o cetate vestită a Ciprului din imperiul Sfântului Împărat Constantin și a fiului său, Constantie. Dar nici după ce a fost sfințit episcop nu și-a schimbat felul cel simplu al viețuirii, ci își creștea animalele ca și mai înainte și își lucra singur pământul. Din roadele ostanelilor sale, sfântul oprea prea puțin pentru sine, iar cea mai mare parte o împărțea săracilor.

Sfântul Spiridon a săvârșit minuni mari prin puterea lui Dumnezeu: a adus ploaie în vreme de

secetă, a oprit curgerea apelor, a înviat mai mulți morți, l-a tămăduit pe împăratul Constantie de o boală cumplită, a vestit de mai înainte cele ce aveau să fie, a citit tainele din inimile oamenilor, i-a adus pe mulți la credința cea adevărată - ortodoxă.

Poate mai mare decât toate e minunea făcută la Sinodul I Ecumenic de la Niceea, anul 325, când el, episcopul neînvățat, prin simplitatea și limpezimea cu care a înfățișat învățătura de credință, a arătat în chip minunat cum poate fi înțeleasă Taina Sfintei Treimi celei de o ființă. Astfel, voind să-l încredințeze pe ereticul Arie că Dumnezeu este Unul în ființă și întreit în persoane și că Fiul lui Dumnezeu nu este o simplă făptură, cum mărturisea acel eretic, a luat o cărămidă în mâna stângă și a zis: „în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh”. Și imediat ce a strâns cărămida în mână, o mare minune s-a făcut: focul s-a ridicat în aer, apa s-a vărsat pe pământ, iar lutul a rămas în mâna lui. Cei ce au văzut minunea s-au înspăimântat, dar cel mai înfricoșat a fost Arie, filosoful, care tăcea muțit de minune.

Sfântul Spiridon L-a slăvit pe Dumnezeu prin multe și mari minuni, fiind de folos nu doar celor ce veneau la dânsul după ajutor, ci și întregii Biserici.

S-a săvârșit întru Domnul în anul 348, iar trupul neputrezit, plin de mireasmă și făcător de minuni odihnește în Insula Corfu, în Biserica Sfinților Apostoli. Până în zilele noastre, sfântului i se schimbă încălțăminte și este pus în picioare înaintea credincioșilor în ziua lui de prăznuire. Încălțăminte este schimbată deoarece Sfântul Spiridon călătorește foarte mult cu credincioșii, ocrotindu-i, fiind cunoscut și ca "sfântul călător". Sfântul Spiridon este cunoscut și ca mare vindecător al celor ce se roagă cu credință, multe spitale având numele sfântului. Toți credincioșii care-i cer ajutorul mărturisesc purtarea lui de grijă.

Părțile ale moaștelor sale se găsesc și la noi, în Biserica Spitalului Județean Suceava (curtea spitalului vechi).

În calendarul ortodox, Sfântul Spiridon al Trimitundeii este sărbătorit pe 12 decembrie, slăvindu-L încă și astăzi pe Dumnezeu prin mulțimea minunilor.